

IPOD

- En lovande wachtel!

Text & Foto: MIKAEL GRENNARD

Boris Claesson bor på gården Isberga i västra Småland mellan Gislaved och Smålandsstenar. Att jakten länge varit en central beståndsdel av hans liv går inte att ta miste på. Han hade haft flera olika drivande hundar innan han i mitten på 90-talet provade en wachtel.

Boris femte wachtel är tveklöst den bästa han haft, Knestorps Ipod har trots sin ungdom visat att han är något utöver det vanliga!

Det står
sällan
still när
Ipod får
vara lös.

Jag älskade jakten med traditionellt drivande hundar, men det blev för mycket vänta helt enkelt, men trots det vill jag att wachtelhunden ska driva ordentligt, berättar Boris.

– ”Putt-igång-hundar” är inget för mig. De ska hålla i, något annat duger inte i de lite större Smålandsskogarna.

Knestorps Ipod är Boris 5:e wachtel och han tvekar inte när han säger att Ipod är den bästa han haft. Och den roligaste, är han nog med att tillägga.

Jagat med tiken

– Jag har en bror till Ipods far i huset, Knestorps Falco, och är mycket nöjd med honom. Han har det mesta man kunde önska sig av en hund, och han har ett 1:a pris på jaktprov i öppenklass.

Eftersom Boris jagar en del med Roger Mårtensson som har Knestorps uppfödning, fick han också chansen att jaga med tiken Akela Aus Der Zauche som Roger importerat från Tyskland.

– Så när han skulle ta en kull på dessa var det ingen tvekan, jag beställde en hanne, fortsätter Boris.

Klä av grisen

Som åtta veckors valp var han lite tjock och Roger föreslog att han skulle heta Ister, men Boris dotter döpte honom till Ipod.

– När han var 12 veckor gammal hade jag skjutit en liten rödgris på vak en kväll, så vi tänkte att Ipod skulle få bekanta sig lite med grisdoften, berättar Boris.

– Jag får erkänna att jag blev mer än orolig när lille Ipod försökte klä av grisen fullständigt här på gårdsplanen, fortsätter Boris. Nu kommer jag att få problem, minns jag att jag tänkte. Nu gäller det att ta det lugnt, en sådan här hund ska nog inte jaga första säsongen.

Ingen jakt bara sällskap

Ipod fick följaktligen ta det ganska lugnt första året. I stället för jakt fick han åka med till kontoret och följa med i bilen under många resor.

– Det är viktigt att man bygger upp kontakten genom att spendera mycket tid med unghunden. Även om det kanske blir mycket bilresande så är det långt mycket bättre än att han står i hundgården ihop med de äldre hundarna.

Första året jobbade vi mest med den vanliga appellen här hemma på gården. Inkallning är det som Boris håller som det viktigaste, men det blev också en del apportering och annat som hör grunddressyren till.

– Jag spårtränar alla mina hundar, men det är mest ett nödvändigt

ont. Eftersöket är inte min stora hobby, men jag vill kunna ta hand om det som blir här hemma på mina egna marker, menar Boris.

Unghundsprov

När andra hösten kom gick de unghundsprov på Öland i september. Där presterade Ipod ett resultat som låg på dryga snittet, men på skogsöket fick han ett högt betyg vilket inte förvånade Boris.

– Han har alltid tagit för sig i skogen, menar Boris.

När sedan den riktiga jakten kom i

Boris konstaterade snabbt att Ipod hade en jaktlust utöver det vanliga och lät bli att jaga med honom den första säsongen.

Boris sänder ut Ipod på sök i en granplantering. Med lite tur trycker det gris där.

gång i oktober gick Ipod från klarhet till klarhet. Boris var förstas rädd att han skulle vara onödigt skarp och närgången på grisarna, men det visade sig att han jobbade alldeles utmärkt med dessa.

– Jag hade hunnit skaffa honom en skyddsväst, men hittills verkar det lite onödigt, men det kan väl hända att han blir mer närgången vad tiden lider.

Utmärkt sök

Ipod har redan från första början visat upp ett sök som ligger långt över snittet för rasen.

– När jag släpper Ipod kommer han sällan tillbaka utan att först ha haft något drev i säten. Detta i våra ganska magra marker, säger Boris något stolt.

– Vi ser alldeles för många hundar som mest söker runt husse. Som alla andra har jag GPS-pejl och noterar att upptagen ofta kommer upp till 800 meter bort.

– Jag minns förstås mycket väl det första vildsvinet. Det var en ensam galt på en god bit över 100 kg. Han skällde ståndskall ett tag innan den gick loss. Ipod jobbade sedan ensam i 45 minuter med galten, vilket är bra för en wachtel som då bara var ett och ett halvt år.

Vårdad talang

Att Ipod var tidigt mogen förstod Boris förstås ganska så omgående. Injagningsarbetet bestod mycket i att förvalta det han hade på bästa sätt.

– Jag har alltid varit noga med att inte ”gå sönder” mina hundar, något alltför många gör i dag tror jag, säger Boris. Jag är skolad med injagning av drivande hundar, något de yngre kanske inte är.

– Jag är van att sitta mycket på en stubbe och helt enkelt vänta ut hunden. Om de är av det rätta virket ledsnar de till sist och börjar ta ut svängarna. – I någon av svängarna

finner de vilt och driver detta. Då, och först då, är man en bit på väg. Det tar tid att få till en bra hund, konstaterar Boris torrt.

Skogsprov

Sedan en tid finns inom Wachtelhundklubben något man kallar skogsprov. Ett prov där de rena skogsegenskaperna provas. Boris valde att starta Ipod på skogsprov redan första provsäsongen i november. Ipod blev godkänd och fick där chansen att ta upp en gris och göra ett bra arbete på denna och erövrade då sitt S-tecken.

Detta är något tämligen nytt i Sverige. Sedan länge har man i Tyskland delat ut S-tecken till de hundar som visat sig dugliga till jakt på vildsvin.

Under resten av jaktsäsongen har det mesta gått på räls för Ipod. Familjen jagar mycket hemma på Isbergas 650 hektar, men reser också runt en hel del till vänner och bekanta.

I familjen Claesson vill alla gå med hund, det är framför allt dottern Johanna som Boris får tampa med om vem som ska få gå eller stå på pass.

Kanonstart

När Boris skulle summera första året för Ipod visade det sig att det fallit två älgar, fyra vildsvin i varierande storlek, samt ett flertal dov- och kronvilt, samt en handfull rådjur. Ingen dålig start för någon hund, oavsett ras.

Boris valde under våren 2010 att åka till Boda jakthägn för att prova hunden lite mer. Det gick så bra att när de åkte därifrån så hade de jägarförbundets diplom för godkänt test på vildsvin med sig hem.

Det råder inga tvivel om att Boris ser fram emot hösten 2010. •

”Helt klart har Ipod en jaktlust utöver det vanliga!”

Knestorps Ipod är friröntgad i armbågar och höfter och en god representant för sin ras.

Fakta

Knestorps Ipod, S45772/2008
Efter: Knestorps Figo, S27835/2001
Undan: Akela Aus Der Zauche, S46258/2007
Uppfödare: Roger Mårtensson, Dalstorp
Ägare: Boris Claesson, Gislaved.

Jaktprov

2009-09-06	Öland	Unghundsprov	GK 50 P
2009-11-28	Kisa	Skogsprov GK	Fredrik Andersson
2010-05-08	Boda	GK Hägntest	Lars Schepler

Utställning

2010-05-29	Bullaren	1:a CK
------------	----------	--------

Wachtelhunden - en ras i förändring!

WACHTELHUNDEN har funnits länge i Sverige. Egentligen ända sedan det senaste världskriget, men det var under den så kallade rådjursexplosionen på 90-talet som rasen verkligen vann i popularitet.

Wachtelhunden återfinns vanligast som brun, men andra färger förekommer även, så som röd, skimmel och skäck.

Wachtelhunden härstammar ur tysk allmogejakt och precis som de flesta tyska jakthundraserna är grundtanken att den skulle vara en mångsidig hjälpredda vid jakten i skogen. Den skulle självständigt söka av säten, finna vilt, och med skall driva fram detta till jägarna. Den ska ha spårformåga för att lösa aktuella eftersök.

I Tyskland har aldrig vildsvinen varit utrotade varför wachteln där gärna skulle vara en passionerad vildsvinsjägare som i förekommande fall borde ha dådkraft nog att spränga grupper av vildsvin, i vissa fall kanske även ställa dessa. En wachtelhund ska även ha en stor vattenpassion då de även ska kunna dresseras till goda apportörer såväl i vatten som på land.

I rasstandarden framgår det att mankhöjden för tik ska vara 45–52 cm och för hane 48–54 cm. Årligen registreras cirka 500 valpar i Sverige.

Svenska Wachtelhundklubben bildades 1987 och bedriver flera olika jaktprovformer.

www.wachtelhundklubben.org

En wachtelhund ska ha god vattenpassion och ett stort intresse för jakt på alla viltarter.